

saavel som fra et økonomisk Synspunkt. Den lille Ø opkøbtes den Gang, fordi det paastodes, at Undersaatter af to store Nationer forhandlede med Ejeren, en amerikansk Undersaat, og man med Henblik paa Fremtiden ønskede at forhindre, at den overgik paa fremmede Hænder. Naar vi ikke desto mindre have foreslaaet Long Bay som Sæde for den nye Havn, er det af Hensyn til selve Øen St. Thomas med dens bedre Betingelser for en fortsat lokal Udvikling i Fremtiden, som navnlig er paa-peget af Direktør C. M. T. Cold, der i sin Guvernørperiode derude erhvervede sig et første Haands Kendskab til Forholdene, og naar vi ikke selv have ønsket at begynde med et mindre Anlæg, som vi selv kunde magte at udvikle, og hvortil der ikke udfordres nogen Koncession, saa skyldes det samfundsnyttige Hensyn, og navnlig at vi ved den projekterede Havn ønskede at slaa fast i Verdensbevidstheden, at der her skabes et Foretagende, som kan opfylde og tilfredsstille alle Fordringer, som Verdenshandelen og Verdensskibsfarten stille til en moderne Havn, og at der vil kræves en meget effektiv Konkurrence fra andre nærliggende Øers Side for at gøre St. Thomas med dens af Naturen begunstigede Havn Rangen stridig.

Almindelige Betragtninger.

Et Samfund maa, for at bestaa, arbejde og erhverve. Det, der bruges, forringes ved Slid, og er der i Samfundet ingen Tilgang af nye Værdier, er det paa den sikre Vej til Tilbagegang. Sker Tilgangen af Værdier nøjagtig i samme Forhold, som der slides, er Samfundet i Stagnation. Er Tilgangen af Værdier større end Slitagen, stiger Samfundets Velstand i tilsvarende Grad.

Det er et usundt Forretningsprincip, hvor kun den ene Part har Fordel af Forretningen. Der maa ydes Ækvivalent for det, der erholdes. Derfor maa et Samfund med Flid og Omsigt udnytte de Betingelser, det selv har for at udbringe Samfundsværdier.

Danmarks Hovederhverv er i første Række dets Agerbrug. Dernæst dets Handel, Skibsfart og Industri. Ere nu disse Erhverv, navnlig de sidste, udnyttede paa en saadan Maade, at det danske Samfund derfor kan tilbytte sig de Fornødenheder og Goder, det har Brug for? Dette har været omstridt. Der er neppe Tvivl om, at Danmark, baade synlig og usynlig, kommer i stedse større Gæld til Udlandet, og ikke alle de anskaffede Værdier, for hvilke det danske Samfund stifter Gæld, ere produktive.

Det er en Samfundspligt at gøre sig dette Forhold klart og tage i Brug og organisere de Hjælpemidler, gennem hvilke der kan tilgaa Samfundet nye Værdier, for derved at faa Balance i Samfundshusholdningen og, om muligt, indvinde et Overskud og saaledes bringe Velstand til Veje. Handel og Industri have Betingelser for at kunne bidrage hertil i mere udstrakt Grad, end det for Tiden er Tilfældet. Dette kan ske ved god Organisation og ved at vende Blikket udad, helst langt udenfor Landets Grænser. Hvor Vandet er tyndt for andre Nationers Handelsskibe, er det tyndt ogsaa for de danske.

Men under alle Forhold, altsaa ogsaa paa de Baner, danske Erhverv bryde sig, er det Statsmagtens Opgave at støtte sine Borgere, for saa vidt som det er dens Pligt at udvikle, bevare og beskytte Samfundets Interesser.

Tidssvarende fuldført, stillet i Verdenstrafikkens Tjeneste og ledet efter det Princip, at den er til for at tjene Verdensomsætningen, vil den foreslaaede Havn paa St. Thomas tjene sig selv og det danske Samfund. Den kan selv blive en Kilde for danske Erhverv og et Sæde ude i Verden, hvorfra der kan vindes Udsyn til at strække Armene videre ud.

Ved at omdanne St. Thomas til en moderne Havn gør det danske Samfund en Indsats, som byder andre Samfund fuld Valuta for, hvad det modtager af dem. Og bliver Øen bragt under saadanne Forhold, at den kan byde den moderne Handel og Trafik et tidssvarende og fordelagtigt Sæde, vil den, saa længe den bliver sit Princip tro, gennem sine internationale Kunder og Kapitaler vokse med Udviklingen og Udviklingens Behov i disse Egne, og det danske Samfund vil vinde et Marked for, hvad dets Evne og Snille formaa at frembringe. Og international Flid og Kapital maa betale derfor.